

Ενότητα 13^η

Δάμων και Φιντίας

Διονυσίου τυραννοῦντος
Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπιβεβουλευκῶς
τῷ τυράννῳ,
μέλλων δέ τυγχάνειν τῆς τιμωρίας,
ἠτήσατο χρόνον παρά τοῦ Διονυσίου
εἰς τό διοικῆσαι πρότερον ἅ βούλεται·
ἔφησεν δέ δώσειν ἐγγυητήν ἕνα τῶν
φίλων.

Θαυμάσαντος δέ τοῦ δυνάστου, εἰ ἔστι
τοιούτος φίλος
ὅς παραδώσει ἑαυτόν εἰς τήν εἰρκτήν ἀντ'
ἐκείνου,

ὁ Φιντίας προεκαλέσατό τινα τῶν
γνωρίμων,
Δάμωνα ὄνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον,

ὅς ἔγγυος εὐθύς ἐγεννήθη.

Τινές μὲν οὖν ἐπήνουν τήν ὑπερβολήν τῆς
εὐνοίας

πρὸς τοὺς φίλους, τινές δέ κατεγίνωσκον
προπέτειαν καί μανίαν τοῦ ἐγγύου.

Πρὸς δέ τήν τεταγμένην ὥραν ἅπας ὁ
δῆμος συνέδραμεν,
καραδοκῶν εἰ φυλάξει Φιντίας τήν πίστιν.

Ἦδη δέ τῆς ὥρας συγκλειούσης
Φιντίας ἀνελπίστως δρομαῖος ἦλθε
ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ῥοπῆς τοῦ χρόνου.

Θαυμάσας οὖν ὁ Διονύσιος
ἀπέλυσεν τὸν ἐγκαλούμενον τῆς τιμωρίας
καί παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας
προσλαβέσθαι ἑαυτόν
τρίτον εἰς τήν φιλίαν.

Ὄταν ἀσκούσε τὴν ἐξουσία ὁ Διόνυσος,
κάποιος Φιντίας Πυθαγόρειος, που εἶχε συνωμοτήσει
ἐναντίον τοῦ ἀρχοντα,
καὶ ἐπρόκειτο νὰ τιμωρηθεῖ,
ζήτησε χρόνο ἀπὸ τὸν Διονύσιο,
γιὰ νὰ τακτοποιήσει προηγουμένως τὶς υποθέσεις του·
εἶπε ὅτι θὰ δώσει γιὰ ἐγγύηση ἕνα φίλο του.

Κι ἐπειδὴ ὁ ἀρχοντας ἀπόρησε ἀνὺπάρχει τέτοιος
φίλος
που θὰ δεχτεῖ νὰ φυλακιστεῖ ἀντὶ γιὰ ἐκεῖνον,

ὁ Φιντίας προσκάλεσε κάποιον ἀπὸ τοὺς φίλους του,

που ὀνομαζόταν Δάμων καὶ ἦταν Πυθαγόρειος
φιλόσοφος,

ὁ ὁποῖος μῆκε ἀμέσως ἐγγυητὴς του.

Μερικοὶ λοιπὸν, ἐπαινοῦσαν τὴν ὑπερβολὴ τῆς
ἀγάπης

πρὸς τοὺς φίλους, κάποιοι ὁμῶς καταλόγιζαν

ἐπιπολαιότητα καὶ παραφροσύνη στὸν ἐγγυητὴ.

Τὴν καθορισμένην ὥρα ὅλος ὁ λαὸς συγκεντρώθηκε

περιμένοντας με ἀγωνία ἀνὺ Φιντίας τηρήσει τὴν
ὑπόσχεσή του.

Καὶ ὅταν πια πλησίαζε ἡ ὥρα,

ὁ Φιντίας ἀνέλπιστα ἦρθε τρέχοντας

τὴν τελευταία στιγμή.

Ὁ Διονύσιος, λοιπὸν, ἀπὸ θαυμασμὸ

ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν τιμωρία τὸν κατηγορούμενο

καὶ ζήτησε ἀπὸ τοὺς (δύο) ἄνδρες νὰ τὸν δεχτοῦν

ὡς τρίτο μέλος τῆς φιλίας τους.